

Geachte heer/mevrouw,

Via deze weg dien ik mijn bezwaar in tegen het voorgestelde wetsvoorstel tot strafbaarstelling van het verheerlijken van terrorisme en het in het openbaar betuigen van steun aan terroristische organisaties.

Hoewel het tegengaan van terrorisme een legitiem doel is, roept dit voorstel ernstige zorgen op over de **rechtsstatelijke waarborgen**, de **vrijheid van meningsuiting** en de **duidelijkheid en toepasbaarheid van het strafrecht**.

1. Vage en subjectieve formuleringen

De voorgestelde artikelen 132a t/m 132c Sr bevatten termen zoals "verheerlijken" en "openlijke steunbetuiging", zonder heldere juridische afbakening. In het strafrecht dient **duidelijk en voorspelbaar** te zijn wat strafbaar is. Deze open normen zijn vatbaar voor **willekeurige interpretatie** door opsporingsdiensten en het Openbaar Ministerie.

Wat wordt precies verstaan onder "verheerlijken"? Is dat een politieke uitspraak, een symbool op kleding, een social media post met context, een demonstratie? Deze begripsverwarring leidt tot **rechtsonzekerheid**, en vormt een reëel risico op **misbruik en overcriminalisering** van uitingen die binnen het grondwettelijk beschermde domein van meningsuiting vallen.

2. Inbreuk op de vrijheid van meningsuiting

De vrijheid van meningsuiting is verankerd in artikel 7 van de Grondwet en artikel 10 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Volgens vaste jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens mogen beperkingen op deze vrijheid alleen wanneer die:

- bij wet zijn voorzien,
- een legitiem doel dienen (zoals nationale veiligheid),
- én noodzakelijk zijn in een democratische samenleving.

Het wetsvoorstel faalt met name op het laatste punt: de voorgestelde maatregelen zijn **niet proportioneel, niet noodzakelijk**, en raken ook uitingen die geen oproep tot geweld of haat bevatten. Daarmee dreigt een **chilling effect**: mensen zullen zich inhouden uit angst voor vervolging, ook wanneer hun uitingen legitiem zijn binnen het publieke debat.

3. Bestaande wetgeving is toereikend

De huidige Nederlandse wetgeving bevat al voldoende bepalingen om daadwerkelijk strafbare steun aan terrorisme aan te pakken. Denk aan:

- Artikel 140a Sr (deelname aan terroristische organisatie),
- Artikel 131 en 132 Sr (opruiing en uitlokken van strafbare feiten),
- Artikel 137c t/m 137e Sr (haatzaaien, belediging en discriminatie).

Het invoeren van nieuwe, vager geformuleerde strafbepalingen voegt **geen noodzakelijke juridische waarde** toe, maar ondermijnt bestaande waarborgen zoals rechterlijke toetsing, proportionaliteit en precisie.

4. Risico op repressieve toepassing

In andere landen – zoals het VK – zien we dat vergelijkbare wetgeving wordt ingezet tegen vreedzame demonstranten, journalisten en activisten. Wanneer politieke organen bepalen welke organisaties als "terroristisch" gelden, en uitingen die daaraan raken strafbaar worden gesteld, verliezen we een essentieel principe: **de scheiding tussen staat en kritische burgers**.

Een wetsvoorstel als dit kan – en zal – worden ingezet om **politiek ongewenste meningen en protesten** de kop in te drukken, met name rond controversiële thema's als het Israël-Palestina-conflict of klimaatactivisme.

Conclusie

Ik verzoek u dringend om dit wetsvoorstel **niet in te dienen bij de Tweede Kamer** in de huidige vorm. Het vormt een ernstige bedreiging voor de vrijheid van meningsuiting, is onvoldoende juridisch onderbouwd en opent de deur naar repressieve toepassing van het strafrecht.

Indien het voorstel niet wordt ingetrokken, dient het op zijn minst ingrijpend te worden herzien, met heldere definities, beperkte toepassingskaders en expliciete uitzonderingen voor uitingen die onder politieke expressie of maatschappijkritiek vallen.

Met hoogachting,

SW

Den Haag